Asia C-354/22

Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä

Jättämispäivä:

1.6.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Bundesverwaltungsgericht (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

10.3.2022

Kantaja, valituksen vastapuoli ja Revision-menettelyn valittaja

Weingut A

Vastaaja, valittaja ja Revision-menettelyn vastapuoli:

Land Rheinland-Pfalz

Pääasian kohde

Viininvalmistus – Merkinnät ”Weingut” (”viinitila”) ja ” Gutsabfüllung (”tilapullotus”) – Viinitarhojen vuokraus – Puristimen vuokraus – Vuokranantajan työntekijä valvoo puristamista – Vuokranantajan oma intressi puristamiseen

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko viininvalmistus voitu suorittaa kokonaisuudessaan nimen antaneella viinitilalla delegoidun asetuksen (EU) 2019/33 54 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jos puristaminen suoritetaan 24 tunnin ajaksi toiselta viinitilalta vuokratussa puristimessa, joka on tänä aikana yksinomaan nimen antaneen viinitilan käytettävissä?

TYÖASIAKIRJA

2. Jos kysymykseen vastataan myöntävästi, onko välttämätöntä, että puristamisen suorittavat nimen antaneen viinitilan työntekijät tai että sitä joka tapauksessa valvotaan paikan päällä, vai voivatko puristamisen suorittaa myös puristimen vuokranneen viinitilan työntekijät nimen antaneen viinitilan ohjeiden mukaisesti?

3. Jos puristamisen voivat suorittaa myös puristimen vuokranneen viinitilan työntekijät, voidaanko heille antaa valtuudet puuttua puristamiseen itsenäisellä päätöksellä, jos yllättäviä ongelmia ilmenee?

4. Onko katsottava, ettei viiniä ole valmistettu nimen antaneella viinitilalla, jos puristimen vuokraavalla ja puristamisen suorittavalla viinitilalla on oma intressi siihen, miten puristaminen suoritetaan, koska kyseisen tilan kanssa on tehty viinitarhojen viljelyä koskeva sopimus, jossa on sovittu tuotosta ja laadusta riippuvasta lisämaksusta Kabinett-/Spätlese-/Auslese-viinien hehtolitralta pinta-alaan perustuvan viljelykorvauksen lisäksi?

Unionin oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Komission delegoitu asetus (EU) 2019/33, annettu 17.10.2018, erityisesti 54 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17.12.2013, erityisesti 122 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

Saksa: Viiniasetus (Weinverordnung), erityisesti 38 §

Itävalta: Viinin ja hedelmäviinin kaupan pitämisestä annettu liittovaltion laki (Bundesgesetz über den Verkehr mit Wein und Obstwein), erityisesti 22 §; liittovaltion maatalous-, metsätalous-, ympäristö- ja vesitalousministerin antama asetus viinien nimityksistä (Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Bezeichnung von Weinen), erityisesti 2 §

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

1 Kantaja omistaa viinitilan Moselin viininviljelyalueella. Hän valmistaa viiniä paitsi omistamiltaan viinitarhoilta, myös vuokratuilta viinitarhoilta peräisin olevista rypäleistä. Hän on vuokrannut viinitilalta B viinitarhoja ja tehnyt vuokranantajan kanssa viljelysopimuksen, jonka perusteella kyseistä viiniviljelmää viljellään hänen antamiensa ohjeiden mukaisesti. Viljelykorvaukseksi on sovittu pinta-alaan perustuva määrä sekä tuotosta ja laadusta riippuva lisämaksu, joka on porrastettu Kabinett-, Spätlese- ja Auslese-viinien mukaan. Lisäksi kantaja on vuokrannut vuosittain viljelijän puristimen 24

TYÖASIAKIRJA

tunnin ajaksi. Tänä aikana puristamo on varattu yksinomaan vuokratuilta viinitarhoilta peräisin olevien rypäleiden jalostusta varten. Viljelijä suorittaa puristamisen viininvalmistusta koskevien kantajan ohjeiden mukaan, ja rypäleen puristemehu siirretään niin ikään vuokrattuihin säiliöihin, jotka kantajan työntekijät noutavat myöhemmin. Verwaltungsgericht Trier (Trierin hallintotuomioistuin, Saksa) totesi kantajan nostamasta vahvistuskanteesta 16.5.2019 antamassaan tuomiossa, että kantajalla on oikeus käyttää ilmaisuja ”Weingut A” (”viinitila A”) ja ”Gutsabfüllung” (”tilapullotus”), eikä vastaaja voi kieltää tätä. Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Rheinland-Pfalzin osavaltion ylempi hallintotuomioistuin, Saksa) muutti tätä tuomiota vastaajan valituksen johdosta ja hylkäsi kanteen 12.8.2020 antamallaan valituksenalaisella tuomiolla. Kantaja on tehnyt tästä tuomiosta Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen eli Bundesverwaltungsgerichtiin.

Pääasian asianosaisten tärkeimmät lausumat

2 Riita koskee nimitysten ”Weingut” (”viinitila”) ja ” Gutsabfüllung (”tilapullotus”) käyttämistä. Riidanalaista on se, täyttääkö rypäleiden puristaminen nimen antaneen viinitilan 24 tunniksi vuokraamassa puristimessa unionin oikeuden vaatimuksen siitä, että ”viininvalmistus on suoritettu kokonaisuudessaan kyseisellä tilalla”.

3 Kantaja perustelee Revision-valitustaan sillä, että muutoksenhaun johdosta annetussa tuomiossa on tulkittu virheellisesti delegoidun asetuksen 2019/33 54 artiklan 1 kohdan sisältöä. Nimitys ”Weingut” on ainoastaan maininta kaupallisesta alkuperästä. Ratkaisevaa on se, että viiniä tuotetaan yhden ainoan viljelijän tosiasiallisella johdolla ja yksinomaisella vastuulla. Tämä viljelijä vastaa tuotteen laadusta. Sillä, missä paikassa viini valmistetaan, ei sitä vastoin ole mitään merkitystä. Näin ollen myös puristimen vuokraaminen ja puristamisen suorittaminen viinitilan omistajan ohjeiden mukaan täyttävät vaaditut edellytykset. Lisäksi rypäleiden puristamisprosessi on yleensä täysautomaattinen, eikä sen aikana tarvita ohjeita. Ei siis myöskään ole tarpeen, että kantaja tai joku hänen työntekijöistään istuu täysautomaattisesti käyvän puristimen vieressä. Tätä tulkintaa ei muuta sanan ”kokonaisuudessaan” lisääminen. Perustelukappaleista ei voida päätellä sitä, että tällä pyrittäisiin edellytysten tiukentamiseen. Näin ollen esimerkiksi Itävallassa viininvalmistuksen, jossa käytetään ulkoistettua puristamista, ei katsota vahingoittavan nimitystä.

4 Vastaajan mukaan kantaja ei saa käyttää nimityksiä ”Weingut” ja ”Gutsabfüllung” sellaisen viinin osalta, joka on puristettu tilan hoitajan tuotantotiloissa. Tätä varten viininvalmistuksen pitäisi tapahtua omalla viinitilalla, joka on alueellisesti ja organisatorisesti rajattavissa. Tämä edellyttää tuotantotilojen itsenäisyyttä ja oman henkilökunnan käyttämistä. Se, että puristin vuokrataan ainoastaan lyhyeksi ajaksi, ei täytä näitä vaatimuksia. Revision-valituksessa tulkitaan virheellisesti tilan käsitettä. Vaikka tälle käsitteelle ei olekaan olemassa yhtenäistä määritelmää, kaikille määritelmille on kuitenkin yhteistä se, että sekä paikallinen että myös

TYÖASIAKIRJA

organisatoris-tekninen osatekijä vaaditaan. Viljelijän tilaa ei kuitenkaan voida osoittaa kantajalle kuuluvaksi, vaan kantaja sitä vastoin käyttää kyseisen viinin valmistukseen toisen tilan aineellisia ja henkilöstöresursseja. Se, että vuokrasopimus on tehty vain 24 tunnin ajaksi, merkitsee ulkoistettua puristusta. Tämä käy ilmi myös siitä, että toisen antamien määräysten mukaan suoritettavassa puristamisprosessissa tilan hoitaja kantaa siihen liittyvä riskin, ja tilan hoitajalla on – laatukorvausta koskevan sopimuksen kautta – myös oma intressi puristamisen järjestämiseen. Toisin kuin kantaja väittää, unionin oikeuden vaatimuksia on tiukennettu sanan ”kokonaisuudessaan” lisäämisellä. Unionin oikeuden oikeuskäytäntö, johon viitataan, ei ole merkityksellinen, koska se ei koske puristamista vaan pullotusta. Unionin oikeudessa tehdään kuitenkin ero yhtäältä viiniyttämisen/valmistuksen ja toisaalta pullotuksen/pakkauksen välillä.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

5 Kantaja vaatii toteamaan, että hänellä on oikeus käyttää riidan kohteena olevissa viineissä merkintöjä ”Weingut A” ja ”Gutsabfüllung” ja että vastaaja ei voi kieltää tätä. Asian kannalta merkityksellisiä ovat maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013 (jäljempänä asetus 1308/2013), jota on viimeksi muutettu 2.12.2021 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/2117, ja näitä täydentävä 17.10.2018 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2019/33 (jäljempänä asetus 2019/33), sellaisena kuin se on muutettuna 11.6.2021 annetulla delegoidulla asetuksella (EU) 2021/1375. Asetuksen 1308/2013 122 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä delegoidun asetuksen 2019/33 54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan kanssa, mukaan liitteessä VI lueteltuja merkintöjä – eli Saksassa myös nimitystä ”Weingut” – saa käyttää vain, jos rypäletuote on valmistettu yksinomaan kyseisen tilan viinitarhoista korjatuista rypäleistä ja viininvalmistus on suoritettu kokonaisuudessaan kyseisellä tilalla. Kansallisessa lainsäädännössä ei säädetä muista nimityksen ”Weingut” käyttöä koskevista vaatimuksista. Weinverodnungin 38 §:n 5 momentin, luettuna yhdessä 4 momentin 1 kohdan ensimmäisen virkkeen ja 3 momentin kanssa, mukaan nämä vaatimukset koskevat myös nimityksen ”Gutsabfüllung” käyttöä. Kysymykseen siitä, suoritetaanko viininvalmistus ”kokonaisuudessaan kyseisellä tilalla”, kun nimen antanut viinitila puristuttaa vuokrattujen viiniviljelmien viinitarhoilta korjatut rypäleet viljelijältä 24 tunnin ajaksi vuokratussa puristamossa, ei voida vastata riittävän selkeästi sääntelyn ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella.

6 Epäselvältä vaikuttaa jo se, onko toisen viinitilan puristamon vuokraaminen 24 tunnin ajaksi riittävää. Delegoitu asetus 2019/33 ei sisällä tilan käsitteen määritelmää. Asetuksen 1308/2013, johon delegoitu asetus 2019/33 perustuu, 3 artiklan kolmannessa kohdassa viitataan tältä osin Euroopan parlamentin ja neuvoston 17.12.2013 antamaan asetukseen (EU) N:o 1307/2013. Kyseisen asetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan tilalla tarkoitetaan kaikkia viljelijän hoitamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia maataloustoimintaan

TYÖASIAKIRJA

käytettäviä yksiköitä. Tästä säännöksestä ei voida päätellä, mitä vaatimuksia ”hoitamiselle” on asetettava ja voiko vain 24 tuntia kestävä vuokraus olla riittävä.

7 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt olosuhteet, joissa tuotantoyksikön, joka on vain vuokrattu, katsotaan kuuluvan tilaan ja sitä hoitaa viljelijä. Ratkaisevana on näin ollen erityisesti se, voiko viljelijä harjoittaa toimintaansa riittävän itsenäisesti (tuomio 14.10.2010, C-61/09 [ECLI:EU:C:2010:606], Landkreis Bad Dürkheim, 62 kohta ja tuomio 2.7.2015, C-422/13 [ECLI:EU:C:2015:438], Wree, 44 kohta). Vaikka viljelijällä ei tarvitse olla rajoittamatonta valtaa hallita kyseistä alaa, hänellä on oltava tietty toimintamarginaali harjoittaessaan toimintaansa (tuomio 2.7.2015, C-684/13 [ECLI:EU:C:2015:439], Demmer, 61 kohta ja sitä seuraava kohta). Toisenlaisen toiminnan samanaikainen harjoittaminen ei saa teholtaan, luonteeltaan, kestoltaan ja ajankohdaltaan haitata merkittävästi viljelijän kannalta merkityksellisen toiminnan harjoittamista (tuomio 2.7.2015, C-684/13, Demmer, 69 kohta ja sitä seuraava kohta). Vain tällöin voidaan katsoa, että hän käyttää tai hoitaa itsenäisesti vuokrattua laitosta (tuomio 15.1.1991, C-341/89 [ECLI:EU:C:1991:11], Ballmann, 15 kohta). Nämä edellytykset puhuvat pikemminkin sitä vastaan, että vain 24 tunnin ajaksi vuokratun puristamon katsotaan kuuluvan nimen antaneen viinitilan toimintaan. Näitä kriteerejä on tulkittava suppeasti viinilainsäädännön soveltamisalalla. Niiden rypäletuotteiden, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, kohdistaminen tiettyyn viinitilaan saattaa olla kuluttajille merkki paremmasta laadusta ja tuoda lisäarvoa tuottajille (delegoidun asetuksen 48 perustelukappale).

8 Myös delegoidun asetuksen 2019/33 54 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sanamuoto viittaa vaatimukseen, jonka mukaan tuotantotilojen on liityttävä tiiviisti nimen antaneeseen viinitilaan. Tässä säännöksessä ei nimittäin edellytetä ainoastaan, että viininvalmistus suoritetaan kyseisellä tilalla, vaan myös, että viini valmistetaan ”kokonaisuudessaan” tällä tilalla. Se ilmentää vaatimusta siitä, että tuotantotilojen on oltava erityisen tiiviissä yhteydessä nimen antaneeseen viinitilaan.

9 Säännöksen syntyhistoria viitaa myös siihen, että tämä luokittelu on ymmärrettävä suppeasti. Kun 4.6.1976 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 4 artiklan 3 kohdan mukaan nimityksen ”Weingut” edellytyksenä oli vain se, että ”viininvalmistus on suoritettu asianomaisella tilalla”, tätä vaatimusta tiukennettiin – ainakin sanamuodon osalta – 14.7.2009 annetun komission asetuksen (EU) N:o 607/2009 57 artiklan 1 kohdan b alakohdalla. Tästä lähtien viininvalmistus on pitänyt suorittaa ”kokonaisuudessaan” asianomaisella tilalla. Delegoidun asetuksen 2019/33 54 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa jatketaan tätä sääntelyä. Johdanto-osan perustelukappaleissa ei enää viitata siihen, että kaikki viinin valmistusvaiheet suoritetaan saman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön johdolla ja vastuulla (kuten vielä 26.3.1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 997/81 johdanto-osan 27 perustelukappaleessa). Delegoidun asetuksen 2019/33 johdanto-osan 48 perustelukappaleessa ei ole vastaavaa viittausta viininvalmistuksesta vastaavaan henkilöön. Yhdistävä tekijä on pikemminkin vain se, että ”kaikki viininvalmistusprosessin vaiheet” tapahtuvat

TYÖASIAKIRJA

ilmoitetulla tilalla. Sääntelyn tarkoituksena näyttää siten olevan sellaisten viinitilojen merkintöjen suojaaminen, jotka viljelevät viinitarhoja itse ja huolehtivat keskitetysti koko viininvalmistusprosessista. Tähän liittyy delegoidun asetuksen 2019/33 johdanto-osan 48 perustelukappaleessa mainittu kuluttajan odotus siitä, että viini on korkealaatuisempaa. Kuluttajia johdettaisiin harhaan, jos viininvalmistusprosessin osia siirrettäisiin paikkaan, joka ei alueellisesti katsottuna kuulu kyseiseen tilaan (ks. delegoidun asetuksen 2019/33 34 perustelukappale).

10 Kantajan mainitsemat viinilainsäädäntöä koskevat unionin tuomioistuimen tuomiot eivät auta selventämään riidanalaista kysymystä. Tuomiossa 18.10.1988 (311/87 [ECLI:EU:C:1988:483], Goldenes Rheinhessen) ei oteta kantaa nyt käsiteltävänä olevaan kysymykseen. Kyseinen tuomio koski vain pullotusta, ei viininvalmistusta. Tuomiossa 29.6.1994 (C-403/92 [ECLI:EU:C:1994:269], Chateau) esitetyt toteamukset eivät myöskään johda pidemmälle. Tämän tuomion mukaan yhteisön säännöissä ei tosin edellytetty sitä, että viininviljelijät omistavat itse viininvalmistuslaitteet. Tämä toteamus koski kuitenkin osuuskunnan, joka toimi itse ”tilana”, omistusoikeuden rajaamista (ks. 19 kohta). Nyt esillä olevan asian kannalta tästä tuomiosta ei voida tehdä mitään päätelmiä, koska kyseisessä tapauksessa osuuskunta korjasi rypäleet omilta viinitarhoiltaan ja valmisti viinin omissa tiloissaan. Sama koskee mainintaa siitä, että unionin tuomioistuin olisi edellyttänyt ainoastaan luotettavia menetelmiä rypäleiden sekoittumisen estämiseksi. Tässäkin suhteessa toteamukset liittyivät osuuskunnan suorittaman viininvalmistuksen erityispiirteisiin. Käsiteltävän asian tilannetta koskevat toteamukset eivät liity tähän, koska osuuskunta omisti tilat, joissa viini valmistettiin.

11 Jaoston mukaan on näin ollen epävarmaa, voidaanko esitettyjen kriteerien pohjalta katsoa, että vain 24 tunnin ajaksi vuokrattu puristin kuuluu nimen antaneen viinitilan toimintaan. Kuten vastaaja korostaa, vuokratun puristimen hyvin lyhytaikainen ja hetkellinen käyttö puhuu tällaista näkemystä vastaan. Tätä johtopäätöstä voidaan kuitenkin epäillä, kun otetaan huomioon ohjeiden johdonmukaisuus. Jos nimittäin sellaisten viinitarhojen vuokraus ei vahingoita merkintöjä, jotka sijaitsevat huomattavan välimatkan päässä nimen antaneesta viinitilasta, vaikuttaa siltä, että myös puristaminen suoritetaan siellä, jotta rypäleiden kuljetukselta vältytään. Tähän liittyy kysymys siitä, voiko nimen antava viinitila myös vuokrata puristimen. Tätä puoltaa se, että tilan laitteistojen yhteiskäyttö on viinintuotannossa tavanomaista ja liiketaloudellisesti järkevää. Ei ole ilmeistä, miksi vuokrauksen pitäisi kestää pidempään kuin konkreettisen puristamisen edellyttämä aika. Jos kantaja käyttäisi siirrettävää laitteistoa puristamiseen, sitäkään ei käytettäisi pidempään.

12 Kantaja on perustellusti todennut, että Itävallan Bundesgesetz über den Verkehr mit Wein und Obstweinin (BGBl. I Österreich nro 111/2009), jota on viimeksi muutettu 29.5.2019 annetulla muutoslailla (BGBl. I Österreich nro 48/2019), 22 §:n 2 momentin, luettuna yhdessä Verordnung des Bundesministers für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Bezeichnung von

TYÖASIAKIRJA

Weinenin (BGBl. II Österreich nro 111/2011) 2 §:n 1 momentin ja 2 momentin 1 kohdan kanssa, mukaan ”ulkoistetut menetelmät, kuten ulkoistettu tuotanto, ulkoistettu puristaminen tai ulkoistettu suodatus” on nimenomaisesti sallittu ja niiden ei katsota vahingoittavan nimitystä. Vaikuttaa siis siltä, että tuotantotilan tiukkaa luokittelua nimen antaneeseen viinitilaan ei vaadita Itävallassa. Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu on näin ollen tarpeen, jotta riidanalaiset kysymykset voidaan selvittää unionin tasolla.

13 Siltä osin kuin 24 tunnin ajaksi vuokratun puristamon voidaan katsoa kuuluvan kantajan tilaan, herää lisäkysymys siitä, onko kantajan henkilökunnan suoritettava puristaminen tai ainakin joka tapauksessa valvottava sitä paikan päällä. Muutoksenhaun johdosta annetussa tuomiossa, josta on valitettu, esitettyjen tosiseikkoja koskevien toteamusten mukaan vuokrasopimuksella ei taata ehdottomasti sitä, että kaikki viinin valmistusprosessin vaiheet on suoritettava samojen luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden johdolla ja vastuulla. Vuokrasopimuksessa määrätään sitä vastoin, että puristaminen voidaan suorittaa sekä tuottajan että myös hänen ammatillista valvontaa varten valtuuttaman viljelijän läsnä ollessa. Näin ollen vastuu puristamisprosessista voidaan vaihtoehtoisesti siirtää viljelijälle. Kantajan ammatillinen valvonta ja oikeus antaa ohjeita eivät muuta tältä osin mitään, koska läsnä olevalla viljelijällä on oikeus puuttua puristamiseen koska tahansa. Hän voi siis kantajasta riippumatta tehdä itsenäisiä päätöksiä, ja hänen on myös tehtävä tällaisia päätöksiä ongelmien ilmetessä.

14 Jos kantajan vaatimusta ei ole hylättävä jo sen vuoksi, että viinin puristamista 24 tunnin ajaksi vuokratussa puristamossa ei voida katsoa tilalla kokonaisuudessaan suoritettavaksi viininvalmistukseksi, on selvitettävä, mitä vaatimuksia puristamisprosessille on asetettava henkilöstön osalta. Kyseenalaista on erityisesti se, onko kantajan tai jonkun sen työntekijän läsnäolo pakollinen puristamisprosessin aikana. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan merkinnöillä on tarkoitus varmistaa, että viinintuotannon olennaiset vaiheet, nimittäin rypäleiden korjaamisesta viininvalmistukseen saakka, suoritetaan yhden ainoan viljelijän, jonka voidaan katsoa olevan vastuussa tuotteiden laadusta, tosiasiallisen johdon ja tiiviin ja jatkuvan valvonnan alla sekä yksinomaisella vastuulla (tuomio 29.6.1994, C-403/92, Chateau, 15 kohta). Nämä toteamukset, joissa viitataan ”tosiasialliseen” ja ”jatkuvaan” valvontaan, voisivat puhua sen puolesta, että läsnäolo on pakollinen, ja sitä vastaan, että pelkkä oikeus antaa ohjeita riittää. Ne liittyvät tuottajan suorittamaa pullotusta koskevaan tuomioon, jossa unionin tuomioistuin katsoi tarpeelliseksi, että ”tuottaja on suorittanut pullotuksen itse” (tuomio 18.10.1988 – 311/87, Goldenes Rheinhessen, 15 kohta). Tämän tulkinnan pohjalta delegoidun asetuksen 2019/33 54 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa oleva vaatimus täytettäisiin siten, että nimen antava viinitila varmistaa laitteiston itsenäisen käytön. Jos pelkkä oikeus antaa ohjeita riittäisi, ei myöskään olisi ilmeistä se, miksi ulkoistettu palvelun suoritus olisi kielletty. Unionin tuomioistuin on katsonut näin pullotuksen osalta (tuomio 18.10.1988, 311/87, Goldenes Rheinhessen, 17 kohta). Edellä mainitussa 29.6.1994 annetussa tuomiossa C-403/92 esitetyt vaatimukset voitaisiin kuitenkin ymmärtää myös

TYÖASIAKIRJA

toiminnallisen rinnastamisen merkityksessä. Siltä osin kuin nimen antava viinitila määrää kaikki puristamisen kannalta merkitykselliset parametrit ja valvoo näiden kriteerien noudattamista, kyse on myös tosiasiallisesta ja jatkuvasta valvonnasta. Tämä vastaisi vaatimuksia, jotka asetetaan vuokratun viiniviljelmän viljelylle.

15 Lisäksi herää kysymys siitä, voidaanko silloin, kun puristamisen voivat suorittaa myös puristimen vuokranneen viinitilan työntekijät, näille työntekijöille antaa valtuudet puuttua puristamisprosessiin itsenäisillä päätöksillä, jos ongelmia ilmenee. Tällaisissa tapauksissa päätökset, joita vuokranantajana olevan viinitilan työntekijät tekevät itsenäisesti eli ilman sitä, että nimen antaneen viinitilan päätökset sitovat heitä, keskeyttävät mahdollisesti nimen antavan viinitilan tosiasiallisen ja jatkuvan valvonnan. Toisaalta myös nimen antavan viinitilan omien työntekijöiden pitäisi tehdä itsenäisiä päätöksiä, jos ongelmia ilmenee.

16 Lopuksi on vielä vastattava kysymykseen siitä, onko, mikäli vastuun siirtäminen ohjeita antamalla on lähtökohtaisesti riittävää, asia toisin, kun viinitilalla, joka vuokraa puristimen ja suorittaa puristamisen, on oma intressi puristamisen suorittamistapaan siksi, että tämän viinitilan kanssa on tehty sellainen sopimus viinitarhojen viljelemisestä, jossa on sovittu tuotosta ja laadusta riippuvasta lisämaksusta Kabinett-/Spätlese-/Auslese-viinien hehtolitralta pinta-alaan perustuvan viljelykorvauksen lisäksi. Se, että tällainen tuotosta ja laadusta riippuva lisämaksu johtaa viljelijän omaan intressiin puristamisen suorittamistavan osalta ja omaan taloudelliseen riskiin, voisi olla esteenä nimen antaneen viinitilan yksinomaiselle vastuulle (ks. tuomio 18.10.1988, 311/87, Goldenes Rheinhessen, 17 kohta ja tuomio 12.10.2016, C-340/15 [ECLI:EU:C:2016: 746], Nigl, 28 kohta). Se, onko lisämaksulla tällaisia vaikutuksia tai määräytyykö sen suuruus ratkaisevasti korjattujen rypäleiden määrän ja laadun eikä niiden puristamisen perusteella, on tarvittaessa pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen ratkaistava.

TYÖASIAKIRJA